

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomdáiban Kézdi-Vásárhelyt, hova úgy a lap beltartalmi észt illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvántartások, stb. intézendők.

Nyilvántartási cikkek soronként 10 kr-ért közöltnek.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hírlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr
Fél évre . . . 3 frt — kr
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr
Külföldre 1 évre 8 frt — kr
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

Minden egyhasábas garmond-sorért vagy annak terfogataért 4 krajczár.
Ezenkívül minden beiktatásnál 80 krajczár helyg-dij fizetendő.

Nemzetgazdaságunk érdekében.

II.

De van nekünk és pedig nemcsak nekünk magyaroknak, hanem együttesen, a dualizmus kapcsolatában összefüzdőve élő osztrák-magyaroknak egy hatalmas ellenlábaskunk, ki csakugyan bármennyire szeret velünk kaczerkodni, s bármily szoros véd- és dacszövetségben áll velünk, de nemzetgazdasági szempontból épséggel nem ismer — nem hederít ránk.

Mondanunk sem kell.

E hatalmas jó akarónk: Németország, élén a politikailag és közgazdaságilag leghajthatatlanabb emberrel, a vaskanczellárral, Bismarckkal. Ez a vasember, mindjárt két évtizede uralja a helyzetet Európában. Egy évtizede, hogy politikailag bennünket nagyon édesen ölel karjaira, mert ez érdekei ellen nem történik, császárja útján meleg rokonszenvről, hű szövetségi érzelmeiről s barátságos jó indulatáról lángszavakban ömlengve iparkodik meggyőzni bennünket.

De szinte egy kerek évtizede már annak is, hogy a hatalom vasembere valóban vas, darabos, kemény, kérlelhetetlen, hajthatatlan velünk szemben a közgazdaság terén. Jaj! nála a haza mindenelőtt. A haza érdekeivel szemben nem ismer megalkuvást, szövetségést, testvért, barátságot, alkalmazkodást. S ki veheti ezt tőle rossz néven? Hogy bennünket e merevsége bánt vagy nem: mit törődik ő azzal?

Teljes ridegséggel állította fel — jegyzi meg egyik jeles lap, — a sorompókat nyers terményeink előtt, hogy azok német területre csak végszükség esetén jussanak be. És ezzel szemben sem a magyar, sem osztrák kormányok nem élnek — visszatörési jogokkal.

De sőt Bismarck tovább ment sorompóival. Pár hónappal ezelőtt beállította Németország és Ausztria-Magyarország között azt az eljárást, a mi köztünk és Románia között régóta fennáll. Sertéseinket, melyekkel, mint egykor nyers terményeinkkel, jó vásárokat csináltunk, most egyszerre haszontalan ürtügy miatt kitiltotta a német piacokról, vagyis sertéseink csak feldarabolt állapotban, ha azoknak a német határon, egyik-másik kis városkában vére vétetik, juthatnak be a birodalom belső területére. Biz ebben, nem kis önzés és szeretetlenség rejtőzködik velünk szemben. Különb tudunk kell, hogy a germán szellem, melynek történelmének már századok óta vörös fonalként vonul át, főleg velünk szemben hatalmi körének kiszélesítésére irányuló törekvéseinek tulhajtott erőlködése, ma, sőt a jövőben sem fogja megtagadni magát.

Németország mai ölelkezéseinek ma sem lehet egyik mellékes célja más, mint hogy politikai szépelgése révén közgazdaságilag kizsorigassa belőlünk az élet-erőt és erkölcsi fölényét ránk nézve minél érezhetőbbé tegye.

Hogy Bismarck közgazdasági politikája

nemcsak ránk, hanem igen sok tekintetben magára Németország lakosaira nézve is hátránnyal jár: könnyű megérteni. De mi azt hisszük, hogy e német nemzetgazdasági bölcsélet, a magyar nemzet illetékes vezetőinek is felkelti valahára figyelmét, tanulni fognak Bismarck törhetlen erélyéből s becsülésére méltó ernyedetlen törekvéseiből s egy hatalmas lökést fog adni, egy élénk riadót fog képezni arra, hogy jóhiszeműségünkkel a tények szigorú valóságára ébredve, legalább a kenyér dolgában, midőn ezt jól megtehetjük, nem támaszkodunk azokra, kik minden falatot lesve-lesnek ki szájunkból, hogy nemzetgazdaságunkat, bármily nagy áldozatokba kerüljön, függetlenítsük minden külbefolyások szeszélyeivel szemben s úgy rendezzük be háztartásunkat, hogy lehetőleg itthon megtérve, ne adjunk tért arra, hogy fáradságunk zsirját mások vagy éppen a szépelgő szomszédok habozzák le előlünk. Ez sem a testvérségi, sem a szövetségi viszonyt nem sérti meg. Vagyis, ha ők velünk szemben az érintett törekvéseket nem tartják sérelem- és közjogellenesnek, a mi védekezésünk se sérti senkit.

Minden kívülről jövő törekvés, mely nemzetgazdaságunkat bénítja, legérzékenyebben bennünket, itt a magyar haza keleti védfalán, érint. Ehez nem kell hosszas kommentár. Helyi elszigeteltségünk és sajátos viszonyaink elég kirívó magyarázatot adnak.

Videant ergo consules!

f.

A „Székelyföld“ tárczája.

A táncz hajdanában és most.

Multságaink koronája bizonyára a táncz. Magam is nagy kedvelője vagyok, csak hogy vénecske vagyok már, köszvény bántja a lábamat és így legfeljebb éjjeli lázas álmaimban szabad tánczolnom. De kurták is ezek a boldog álmok! De ha már a természet nekem valóságban megtiltotta a tánczolás, annál többet elmélkedem róla, hiszen pusztá elmélkedéssel nem vétek neki, ezt még az orvos is megengedte. Azért türelmes olvasóimnak elmondok egyet-mást a tánczról, elmondok, hogy mi volt az hajdan és mi az ma.

Hogy ki lejtette az első tánczot, erre a könyvekben határozott adatokat nem kaptam. A Talmud szerint maga ósanyánk tánczolt először, még pedig mindjárt teremtetése után. Nem tudom ugy volt-e? De déd- és szépunkái bizonyára tánczoltak már.

A táncz fejlődésében három korszakot lehet megkülönböztetni. Első korszak: a táncz a vallás szolgálatában. Második korszakban a táncz kizárólag nemzeti volt. Harmadik korszakban a táncz universalis.

Legrégibb időkben a táncz kizárólag vallási szertartás volt. A régi pogány nemzetek bálvány isteneiket körül tánczolta imádták, főleg abban az

időben, midőn a vallásos szertartások szabadban és nem épületben tartattak. Midőn Mózes a két kő táblával a sinai hegyről lejt, hitsorsosai aranyborjút öntöttek volt maguknak, melyet körül tánczolta isten gyanánt imádtak. Ezt a vallásos szokást a pogány egyiptomiaktól tanulták. E vallásos táncznak némi nyoma látható manap is a legtöbb keleti népnél; ugyanis templomaikban folytonos hajlongások közt imádkoznak. Mi ez? Nem más, mint a régi táncz-szertartásnak némi utóhangja. Természetes, hogy vallási táncz közben vallásos énekeket zengtek. Az arabs »fiki« manap is folytonos hajlongások közt olvassa a koránt. Sok keleti nemzetnél a nő ki van zárva a tánczból; igen, mert a táncz vallási volt, a nőnek pedig a templomban nem volt és ma sincs joga.

Hogy a táncz csakugyan vallás volt, erre még a keresztény felekezeteknél is találunk nyomokat. A köznép erősen konzervatív természetű és csak nehezen hagy fel a régi szokásokkal. Már pedig falusi bucsut vagy más egyházi ünnepet a köznép nélkül még képzelni sem tudunk magunknak. Igaz, hogy a táncz a korecskákba vagy más helyiségekbe szorult, de elég bizonyíték az, hogy vallási ünnepeken tánczoltak. E mellett szólanak az egyes szertartások is: menyegző alkalmával a köznép zeneszó és tánczczal vonul a templomig, és sok helyen, a mint esküvő után a templomból kijönnek, mindjárt ott a templom ajtaja előtt járják el a menyasszonyi tánczot. Épü-

let, egyesület, zászló stb. felavatási ünnepein az egyházi funkciót gyakran világi szertartás váltja fel, de a hagyományos táncz ritkán marad el; ennek pedig nagyon régi és mély jelentése van.

Későbbben a vallás és állami eszme jobban és jobban összeforrott és akkor állott be lassan a táncz fejlődésének második korszaka, a mennyiben a vallási tánczból nemzeti táncz lett. A költészet az egyes népeknél magasabb és magasabb fokra fejlődén, a hősi, majd hazafias dalok táncz közben énekeltek. Így találjuk a tánczot a görögöknél és rómaiaknál. Hogy a magyar nemzeti tánczot is dal kísért, mutatja az a körülmény, hogy a falusi legény csárdás közben manap is rövid, többnyire két-két soros monoton versecskét mond. Már hogy a tartalma milyen, az nem lényeges, a szokás régi eredetű. A vallásos tánczból annyi maradt meg e korszakban, hogy ünnepélyes alkalmakkor, nem ritkán állami közeg (pl. ludi magister) felügyelete alatt adatott elő. Csakhogy ezek már nem voltak vallási, hanem állami ünnepélyek vagy pedig családi összejövetelek. A zene-kíséret egyszerű volt, gyakran egészen hiányzott, de a dal sohasem maradt el. Ezt a nemzeti tánczot gyakran fegyveresen lejtették. Híres volt az úgynevezett ó-germán fegyvertáncz, melyet teljes fegyverzetben és sűrűn felállított éles fegyverek közt tánczoltak. Hasonló fegyvertánczra találunk a török és más keleti népfajoknál. Fegyvertáncz lehetett a magyar nemzeti táncz, a csárdás is,

SZEMLE.

Oroszországban nincsenek megelégedve a német császár konstantinápolyi látogatásával. Szenvelegtek ugyan a közönyt, az egykedvűséget, biztatták magukat azzal, hogy hiszen a német császárnak nem lehet célja az, hogy a portát a harmas szövetséghez való csatlakozásra unszolja. Most azonban, hogy a látogatás erkölcsi hatása kétségtelenül arra hajlítja Törökországot, hogy proprio motu is azokhoz a hatalmakhoz csatlakozzék, a melyek — mint Vilmos császár a szultánt a legnagyobb ösztönzettel biztosíthatta — csak a békét akarják a Törökország integritását anynyival inkább tisztelik, mert szükségesnek tartják — Péterváron az értelmesebb politikai körök magok fejtegetik azokat az okokat, melyek Törökországot természetszerűen készítenek oly álláspont elfoglalására, a mely Oroszországra nézve nem kedvező. A Novoje Vremja bevallja, hogy a porta ép oly kevéssé idegenkedik Ferdinánd fejedelem elismerésétől, mint a békeligához való csatlakozástól, mert nagyon jól tudják a Boszporuson, hogy az orosz befolyás Bulgáriában való növekedésének Konstantinápoly fenyegetése lenne a következménye. Más lapok azzal adnak kifejezést mérgelődésüknek, hogy fenyegetőznek, azt állítva, hogy a bulgáriai helyzetnek a tavaszig való meghosszabbodása Bismarck előtt nem látszhatik előnyösnek. Ez olyan gyöngye érv, melyet egyszerűen Bismarcknak az a mondása is megdönt, hogy neki Bulgária Hekuba — a mi ha áll Ausztria-Magyarországgal szemben, pedig ezt sokszor vetették ellenünk, mindenesetre állnia kell Oroszországgal szemben is.

A friedrichsruhi találkozást illetőleg a Pol. Corr.-nak egy berlini tudósítása a következőket mondja: gr. Kálnokynek Bismarck hercegnél tett látogatása csak véletlenül esett össze a czár berlini és a német császár konstantinápolyi látogatásával. Évek óta látták már Németország és Ausztria-Magyarország vezérői államférfiai a szükségét annak, hogy időközönként személyesen értekezzenek mindazokról a kérdésekről, melyek a közös érdekeket érintik. Gr. Kálnoky és Bismarck herceg mindenesetre találkoztak volna az ősön, ha a czár Berlinbe nem jő és a császár Konstantinápolyba nem megy vala is; hogy az a két dolog közvetlenül megelőzte a friedrichsruhi találkozást, ez különös jelentőséget ad a találkozásnak, de a mely csakis kielégítőnek és megnyugtatónak mondható, mert az összes hiteles hírek megegyeznek abban, hogy az a fogadás, melyben Kálnoky ez idén is Friedrichsruhban részesült, szíves és barátságos volt, és hogy Kálnoky a házigazdájától hallott közlések után azzal az erős meggyőződéssel térhetett haza, hogy a Németország és

minek nyoma az, hogy a falusi legény nem egy könnyen nélkülözi a sarkantyut a csárdásban.

Ezt a nemzeti táncot megtaláljuk minden nép-nél, és jellemző vonása az, hogy híven tükrözi vissza az illető nemzet önmérsékletét, és hogy tökéletesen más nemzetbeli ritkán tanulja meg; innen van az, hogy egymás nemzeti táncza iránt mintegy ellenszenvvel vagyunk. A német a csárdásra, mint a mely tüzes fiataliságot mutat be tánczosaiban, azt mondja, hogy „krauteintreten“, „káposztát taposni“; tiszteljük a sógort, de nekünk sincs kedvünk az ő nehéz léptű és lomha fordulatú „ländler“-jét végig döcözni.

Az egyes népek e korszakban nemzeti tánczokon kívül más tánczot nem jártak. A köznép e tekintetben is konzervatív természetű; mert pl. a magyar paraszt-legény, huzzanak neki polkát vagy más idegen táncdarabot, ő arra is csárdást jár.

A nemzeti táncz még nem halt ki s nem is fog még egy hamar kihalni, de a folyton finomodó civilizáció erősen háttérbe szorította, és így érkezett el a táncz fejlődésének harmadik korszaka, melyben a táncz nemzetközi, mintegy univerzális lett. A művelt társaság közös tánczot teremtett, melynek semmi köze a vallási vagy nemzeti eszméhez, és melyet minden civilizált országban fel-lelünk. Mehetünk Berlin-, Páris-, Londonba vagy Newyorkba, báiban mindenütt megjelenhetünk és tánczolhatunk az ottani szépekkel. Ez bizonyára

Ausztria-Magyarország közt fennálló viszonyok változatlanul jők és bizalmasak maradtak, a milyenek évek óta voltak, s a milyenek Németország és Ausztria-Magyarország javára még jó sokáig maradni fognak.

A Hamburgische Nachrichten, mely a félhivatalosság hírében áll, a következő berlini kommunikációt közli: Vilmos császár konstantinápolyi útjának épenséggel nem volt az a jelentősége, hogy Oroszország ellen való indirekt tüntetés legyen: ellenkezőleg a gr. Kálnoky friedrichsruhi látogatásának a célja az volt, hogy az osztrák-magyar diplomácia meggyőzősége annak a szükségességéről, hogy Európa délkeletén az orosz törekvéseknek bizonyos határokon belül nagyobb tér engedtesse.

A francia republikánus képviselők egy tekintélyes része, számszerint mintegy száz, gyűlést tartott a Palais Bourbonban. A gyűlés elhatározta, hogy a republikánus többség hétfőn délután két és fél órakor a Palais-Bourbon disztermében teljes gyűlést tart, hogy a megválasztandó elnökök és jegyzők személyei iránt megegyezésre jusson. A vita legérdekesebb pontja az volt, hogy vajjon a boulangisták, kik magukat republikánusoknak vallják, már ez előértekeztől is kizárandók-e? A gyűlés hosszabb vita után kimondotta, hogy a hétfői gyűlésre csakis az a 366 republikánus képviselő hivandó meg, a kik szeptember 22-én és október 6-án tiszta republikánus programmal választattak meg.

Kolozsvári élet.

— 1889. november 9.

(K. Hegyesi Mari. — Polgári dalegyeleti dalestély. — Piquenquette. — Egyetemi körökönk gyűlés. — Erdélyi irodalmi társaság gyűlése.)

A kolozsvári u. n. „társadalmi mozgalmak“ egy-mást érik, különösen kijutott belőlük a tegnapi ködös őszi estnek. A színlapok rég hirdették K. Hegyesi Mari művésznő felléptét. Tegnapielőtt „Romeo és Juliá“-ban mutatta be Julia szerepének a rendestől eltérő, teljesen eredeti felfogását. Tegnapi Scribe és Legouve „Lecouvreur Adrienne“-jét teremtette meg. Nem tudom mit mondjak e művésznőről akkor, midőn egyedül hibájának azt tartja a kritika, hogy „Magyarország legszebb művésznője“. Szépségéért tetszik — mondják sokan — de a kik tegnap látták Adriennejét, hallották bámulatosan, szépen zsongó hangját, látták művészi arczjátékát, hallották és látták azt a jelenetet, melyben „Phaedra“-ból szaval s azt, melyben megmérgeztetve, félőrülten visiokat lát; önkénytelenül kalapot emelnek s felkiáltanak, bár Kolozsvár megnyerhetné színpadja számára ezt a csodálatra méltó szép asszonyt s jeles művésznőt. Holnap „Bánk bán“ Melindáját játsza s fel fog

finom korszakunknak egy finom fogása. E korszak feszbadiította a tánczot minden mellék tekintetől és kizárólag a magasabb mulatságnak szentelte.

Korszakunk e felső és nemes mulatságot annyira kultiválja, hogy a táncz már-már közel van ahoz, hogy rendes oktatási tárgyat képezzen. Privát táncziskolák már régóta léteznek, a nevelőintézetekben is mind sürűbben kezdik a tánczot, legalább mint rendkívüli tárgyat behozni és nem lehetetlen, hogy előbb-utóbb az iskolába is be fogják hozni, mely eszmének eddig is számos követője van. Hogy az új táncztanítás szintén nemzetközi legyen, nagyobb városokban és magasabb körökben gyakran idegen nemzetbeli táncztanítót alkalmaznak, kisebb városoknak és köröknek persze kisebb az igénye is.

E korszak erősen kultiválja a táncznak egy különös nemét, a ballettet, — magáért a tánczért-e vagy inkább a tánczosnőért? azt bajos eldönteni, — de ennek célja nem mulatás, hanem mulattatás.

Ha már most meggondolják a bájos tánczosnők és kedves tánczosok, hogy a táncz alatt hármaz cselekményt végeznek, u. m. régi vallását, újabb hazafiaszt és legújabb universal társaságát, azt hiszem legközelebbi alkalommal még nagyobb animóval fogják járni.

— b.

lépni a sikamlós „Clemanceau“-ban s a „Czigány“ Rőzsiját is játszani fogja. — „Lecouvreur Adrienne“-t telt ház előtt játszta, három páholy volt csupán üres. Ezek bérli hihetőleg a „Polgári dalegyelet“ dalestélyén élvezték a kolozsváriak dícsőségét megszerző verseny-darabot, mivel Debreczenben e dalegyelet első díjat nyert.

Az ének-darabokat többszörösen ismételnie kellett a dalosoknak, míg jöve a jó karmester bácsi kijelenté, hogy „az énekesek kifáradtak magukat vagynak.“ Énekdarabok után kedélyes tánczmulatsággal fejezte be a fényesen sikerült dalestélyt, az igazi műélvezetben részesült, intelligenciájára Kolozsvárnak.

Hihetőleg a dalegyeletől kívánta meg a tánczot az a néhány orv. növ., ki az „Új világ“-ban egy kedélyes „piknik“-et rendezett; dícsékedtek is nagyban, hogy mily fényes sikerrel fogtak piknikezni, hogy 14 pár tánczolt a rendezőkön kívül, s hogy anyagi hasznuk (—) előjellel volt ellátva, nem tehetnek róla. Elég hozzá, jól mulattak.

A tegnapi izgalmak átalvása után ma délelőtt 10 órakor elvetődünk az egyetemi kör önképző gyűlésére. Tetszik tudni, ez intézmény 1874-ben alakult. Célja egyetemi hallgatók szépirodalmi s tudományos önképzése, önképző gyűlések s lap olvasás által. Rende minden évben hangversenyt műkedvelői előadással; helyisége főtéri Rhédeiház, berendezve kényelemmel, sakk és teke-asztallal. Fennállásának fő tényezője a 600 frtos évi államsegély. Mai gyűlése így folyt le: Réthi Gyula jogász 7 költeményével jó vers írónak bizonyult. Subjectiv szerelmi költemények, ábránd, régi költő stílusába s situációjába illő költeményeket olvasott fel. Kiss Pál br. Eötvös „Vár és kunyhó“-ját szavalta jó eredménnyel. Majd Oberschal Pál rajzát bírálta Balog Miklós tanár-jelölt. Hegyi József bölcs. hallgató Váradi Antal „Iskariot“-jából a nagy magánjelenetet adta elő oly sikerrel, mi a hallgatókat meglepte. Kaczin Géza jogász novellája egy főrangú művésznőt haldokló gyermeke mellett tüntet fel s e komoly tárgy mű után Hadházi Sándor nevezetett meg egészséges humorral előadott szavaltával. A „Légy“ című monologot szavalta.

A tanár-jelöltek folyó hó 17-én érdekesnek ígérkező „matinée“-et rendeznek; mielőtt a jövő vasárnap referálnék erről, elmondom a legérdekesebb pontját a mozgalomnak, azt, melyen Kolozsvárnak nemcsak irodalom iránt érdeklődő, hanem legszebb lányai voltak jelen. Az erdélyi irod. társaság gyűlése ez, mi ma d. e. 11 órakor kezdődött dr. Szamosi János érdeműs classica philologusunk a római s görög babonáról szóló értekezésével nemcsak mély tudományának adott kifejezést, hanem arról is bizonyossá tett, hogy a legszárabb tudományt is kedélyességgel érdekesse lehetenni. Élénk érdeklődés kísérte az ő-világ babonájának összehasonlítását a mienkkel. Erődi Béla Firduszi „Sáhnámé“-jából mutat be műfordítási darabokat, kelet világa egyik gyöngyét, a persa költészet remekét mutatta be: Feridun s három fia sorsában rokonságot látva Shakespeare „Lear király“-ával, kiváló szép rész az, mikor Firduszi az öreg Feridun fájdalmát — kedvenc fia Iredsnek bátyjai Szelm és Tur által okozott halála miatt — tünteti fel. Tutsek Anna k. a. pedig kedves rajzában, találó naivitással dolgozza fel a 14 éves leánykának „nagy leány“-oskodását, azzal végezvén elbeszélésszerű rajzát, hogy a 14 éves lány inkább kap a cseresznye, mint a gavallér után. Lehet udvariatlanok leszünk, de a kisasszony eme nézetét a mai modern 14 éves leányokat illetve nem osztjuk.

Igy tengődünk mi Kolozsváron a tél elején, a mely ma vonta be először fehér leplevel az ő-fejedelmi várost.

Viszontlátásra.*

— y — n.

Különfelek.

— A kézdívasárhelyi jótékony nőegyesület f. hó 9-én sikerült fillérestélyt tartott. Kintűnő műsor, díszes és szép számú közönség, telt pénztár, széles jó kedv, ezek a tények, melyek a buzgó rendezőket, Nagy Ferencznét, Kiss Károlyné urasszonyokat, Szentpétery Mária, Dávid Mari kisasszonyokat,

* Minél előbb szívesen látjuk.

Szerk.

Fejér Antal és János Mózés urakat minden éves szőlőszőlő hatásozásban dícsérik. Az összegyűlt szép közönség csak a hajnali órákban oszlott szét egy jól töltött est kellemes emléket vívén magával. Mert Szervácus Lenke k. a. kitűnő szavala, Vajna Károly ur lelkes felolvasása és Baló László s Makkai Dániel urak hatásos ének-kettőse, műsor után pedig a kedélyes táncz minden jelen levő fellélynizozott, jó kedvre hangolt. Ezen alkalommal is meggyőződhetett bárki, hogy a nőegylet estélyei valóban megérdemlik a pártolást, s azt, hogy a két ezután tartandó fillérestély ehhez hasonló látogatottságnak örvendjen. Midőn azért a buzgó rendezőségnek elismerést nyilváníttunk, amazokat az intelligens közönség szíves figyelmébe ajánljuk. Összes bevétel 56 frt 14 kr. volt. Felülfizettek: Fejér Antal 2 frt. Dávid Marika, N. N., ifj. Jancsó Mózés, Szakács János, dr. Szentpéteri Bálint, Nagy Ferencz (szeszgy.), ifj. Dávid István, N. N., Gerő Gyula (utazó), Kiss Károlyné, N. N. 70—70 krt. Id. Szőcs Jánosné, Szentpéteri Mariska, Baló Lászlóné, Csizsár Pál, Nagy Lajosné, Nagy Gyula, Kovács Ida és Róza, Kovács Károly, Fejér Károly (birtokos) 40—40 krt. Csizsár Dénesné, Erdélyi Károly, dr. Pethő Józsefné. Pásztohi Tiborné, Erdélyi Károlyné, Séra Lajos (albíró) 30—30 krt. N. N., Pongrácz Jánosné, Popovics Andrásné, Nagy Jánoska, Finta Mózés, Czimbalmos Ferencz, Fischmann Márton, Farkas Miklós, Máté Albert, ifj. Benkő István, Dávid Gyula, N. N., Szenkovics Jenő, Alberti Albert, Zakariás Miklós, Hendrea György, Spitzer Dávid 20—20 krt. Tiszt. Földes Györgyné (Zabola), Darvas Nándor, Deák Arpád, tiszt. Székely Jánosné, ifj. Dávid Istvánné, Landt Józsefné, N. N., ifj. Tóth István (József), Vertán Endre 10—10 krt. N. N. 7 krt.

— A kézdívársbelyi jótékony nőegyesület a közönség tudomására hozza, hogy a közelebbi két szombaton a közbejött multságok miatt nem tart fillérestélyt. A legközelebbi estély november hó 30-án leend.

— A kir. tábla decentralizálása tárgyában a budapesti ügyvédi kamara föltérjesztést intézett az igazságügyminiszterhez, melyben kifejté, hogy a budapesti kir. tábla területén 8, a marosvásárhelyi kir. tábla területén pedig 1, és így összesen 9 kerületi másodbíróiágot, illetőleg „föltörvényszéket” tökéletesen kielégítőnek tart. A városok, melyben kir. táblák volnának felállítandók, a felterjesztés szerint a következők: Budapest, Debreczen, Kassa, Sopron, Pozsony, Temesvá, Szeged, Bécs, és Kolozsvár. A felterjesztés szerint a budapesti föltörvényszék területe 15 törvényszékre, 857 négyzet mérföldre és mintegy 4 millió lakosra terjedne. A beosztott törvényszékek mindegyike közvetlen (vasuti) összeköttetéssel bír a fővárossal. Fiumét, helyi távolsága dacára Budapesthez csatoltni javasolja a kamara közjogi indokokból. Fiume részére önálló másodfolyamodási bíróság felállítását a kamara nem javasolja. Nagy nehézségekbe ütközik a pécsi kir. tábla területének megállapítása, mert a város vasuti összeköttetési a vidékkel a lehető leghörszeresítlenebbek. Helyette esetleg Nagy-Kanizsa volna figyelembe vehető, melynek közvetlen vasuti összeköttetése van. A temesvári táblát illetőleg csupán Pancsova az, mely e várossal közvetlen összeköttetésben nincs. — Temesvárral szemben Arad geográfiai indokokból nem hozható javaslatba.

— Egy magyar török síremléke. A Konstantinápolyban elhunyt agg Fejzi basa (Kollman honvédtábornok) sírja fölé a skutari temetőben Mahmud Hamdi basa musir (Freund Nándor egykori honvéd-tiszt) díszes síremléket állíttatott s azt e napokban leplezték le. Freund török nyelven, szép aranyos írással fölvesette az emlékkőre a tudós és bátor katonának, Fejzi basának érdemeit, a kinek ő egykor Karsz vára védelméről hadsegéde s utóbb mindvégig hí barátja volt. Kollman magyar tábornoki kinevezése is megvan még hátrahagyott iratai között Bem aláírásával.

— A m. kir. postatakarékpénztárban volt 1889. évi október havában 36,038 betételt 404,486 frt 11 kr. tételt be. 11,268 felmondás alapján 365,246 frt 46 kr. fizettetett vissza. Az 1889. évi október havi tiszta betét összeg 39,239 frt 65 kr. 1889. évi okt. havában vásároltatott 5%-os magyar papíráradék a kir. postatakarékpénztár számára névértékben 17,000 frt. Különböző értékű papírra a betevők számára névértékben 83,200 frt, tehát összesen 100,200 frt névértékű értékpapír. 1889. évi okt. havában belépett új betevő 5128, kilépett 4258. A betevők számában szaporodás 1870. A betevők száma 1889. évi szeptember 30-án volt 115,798. Az összes betevők száma 1889. évi október hó 31-dikén 147,668. A kir. postatakarékpénztár számára vásárolt és saját tulajdonát képező 5%-os magyar papíráradék névértéke 1889. évi október hó 31-én 3,832,400 frt. A betevők által 1886. február 1-től 1889. évi október 31-ig megtakarított tiszta betét összeg 3,584,511 frt 79 kr. A járadék könyvecs-

kékre elhelyezett értékpapírok névértéke 675,800 frt. A betevők által 1889. évi október hó 31-ig megtakarított összeg tehát 4,260,311 frt 79 kr.

— Sikkasztás a déli vasutnál. A déli vasut pénztárában. nov. 8-án délutánna pénzühány konstaltatott. Allitólág lopás forogna fenn, de a sikkasztás sokkal több valószínűséggel bír. Kara-Ferencz pénztárnok délelőtt eltávozott az irodából állitása szerint bezárva a nagy Wertheim-szekrényt. Mikor délután visszatért, a pénztár nyitva volt, a felületes vizsgálat — huszezer forint — hiányzását állapította meg: a megmaradt pénz csupa egy forintosokból áll, a nagyob bankjegyek eltűntek. A pénztárnokot, Karalt becstületesnek tartják, ki e hó 9-én a temetőben öngyilkossá lett. Az eset nagy szenzációt keltett.

— A bolgár fejedelem inkognitóban. Hogy mennyire igyekezett Ferdinánd bolgár fejedelem inkognitóját Fehérmegyében is megőrizni, kitetszik az alábbi kis epizodból. A fejedelem ugyanis Alsuthra várták. A bicskei állomás főhercegi váróterme a fejedelem vendég számára kinyitattott, az udvari fogat pedig ott várta az állomásnál. Megjött a vonat, de Ferdinánd fejedelem sehol sem volt látható. Egyszer csak kiugrik a vasuti kocsi-ból egy uri ember s a rendes kijárat elkerülésével szalad a vasuti vágányok irányában, átugrik a sővényen és az országút felé törekszik. A vasutiak látva ezt a különös utast, utána szaladnak, de az állomás-főnök visszatartá őket ama helyes sejtelenül fogja, hogy hátha ez a várt bolgár fejedelem? És mint a ki dolgát jól végzi, még az udvari fogatot is utána küldötte. És nem eszálódott. A bolgár fejedelem az országúton gyorsan felült az utána sietett udvari fogatra és Alsuthra hajtattott.

— Az ismétli puská ellen szélpuska. Giffard Pál, az ismert francia fizikus, egy sajátos fegyvert talált fel, mely véleménye szerint felülmul minden további puskát. A Giffard-puska — szélpuska, csak hogy nem közönséges sűrített levegővel dolgozik, hanem olyan levegővel vagy gázzal, mely nyomás útján cseppfolyósít van téve. Ezzel a folyadékká vált gázzal vannak megtöltve az új fegyver töltései. Lövés alkalmával a nyomás mester-ségesen kibebittetik, úgy, hogy a folyadék újra lég-nemű testté alakul, tágulása kölcsönzi azt az erőt, mely a töltést kiropíti a csőből. A fegyver üres agyában vannak elhelyezve az új fajta töltések, szám szerint 300; ennyit lehet löni a puskából megállás nélkül. A lövés nem szól, füstje sincsen. Giffard most már „szélágyukat” is akar csinálni.

— A német császárné a háremben. A német császári pár konstantinápolyi tartózkodásának egyik legérdekesebb momentumja volt a császárné látogatása a szultán háremében. Vasárnap jelent meg a császárné rendkívül fényesen öltözködve a háremben; a török udvar részéről Münir basa felesége kísérte mint tolmács. Az előtt a szultán anyja szokta a hárem fejedelmi vendégeit fogadni, így annak idején a svéd királynét és Stefánia trónörökösnét is. Ő azonban meghalt azóta s a német császárnét a tisztos öreg hölgy fogadta, a ki Abdul Medsidet felnevelte. A háremben 16 hölgy volt, a szultán törvényes feleségei, mindannyian drága, értékes török toalettekben; csak a legidősebb hercegnő volt francia divat szerint öltözve. Mindannyian magas ruhát viseltek, mert a török udvari etikett a kivágtott ruhát nem engedi meg. Ez volt az oka, hogy a szombati diszebédén a német császárné és a kíséretéhez tartozó hölgyek is mind magas ruhát viseltek. Midőn a császárné a hárem vakító fényes termeibe lépett, a két legidősebb hercegnő zongoránál ült s a „Heil Dir im Siegeskranz”-ot játszotta. Ezután a hárem hölgyei különböző nemzeti táncokat mutattak be, majd frissítőket hordtak fel. A császárné egy órát töltött a háremben. Később a szultán bemutatta legkisebb leányát, Naila hercegnőt, a német császárnénak. A kis leánynak szintén el kellett játszani a „Heil Dir im Siegeskranz”-ot. A gyermek annyira el volt fogódva, hogy alál lehetett fölbátorítani.

— Egy konstantinápolyi görög újság, a „Neologos” érdekesen írja le azt az ágyat, melyben a német császárné konstantinápolyi firtózkodása alatt aludt. A lap szerint a szultán ezt az ágyat táviratilag rendelte meg Brüsszában. Az ágy szerkezete egészen ezüstből készült és sarkai arany-lemezekkel vannak kiverve. A mennyezet kék selyemből való és drága gyöngyökkel van kirakva. A mennyezet fölött a császári czimer ékesedik. A szoba, melyben ez az ágy állott, általában vakító pompával volt berendezve. — Ugyan csak a „Neologos” írja, hogy a szultán, régi szokás szerint, két gyönyörű odaliszket akart császári vendégének ajánlodekzni, de a német ügyvivő figyelmeztette, hogy ily ajándék kínosan érinthetné a császárnét. A szultán ennél fogva letett szándékáról.

— Milán királyi Budapest. Milán ex-király nov. 11-én délután, Bécsből jövet, keresztül utazott a fővárosban, de nem szállott ki. A bécsi gyorsvonathoz csatolt szalon-kocsiban érkezett 1 óra 45 perczkor a központi pályaházba, a hol Zichy Jenő gróf várta a szent konzulok társaságával. A mi-

kor a vonat megállt, Zichy gróf beszállott a két konzullal a király kocsijába, melyet később hozzákapcsoltak a belgrádi gyorsvonathoz. Az ex-király leboosáttott függönyök mögött fogadta vendégeit s csak akkor bucsuzott el tőlük, mikor a vonat már indulófélben volt. Belgrádban három napig marad Milán s aztán megint külföldre utazik.

— A fonograf Budapest. A fonografot legalább is kétezer ember hallgatta meg a Hungária vendéglő egyik földszinti termében. A közönségnek ama része, mely a régi fonografot nem hallotta, el volt ragadtatva; de az eszköz eredeti formájával ismerősök meglehetősen csalódással konstalták, hogy semmi tetemesebb különbség nincs az ónpapírosos s a viaszos henger hangjai között. Edison német ágense annyira befáradt a mutogatásba, hogy vasárnap már nem is produkálta a masinát s Bécsbe utazott, a hol hétőn jótékony czélra mutatta be a beszélő-szerszámot. A hét folyamán azonban visszajön Budapestre s a nagyobb közönség előtt is demonstrálni fogja a fonografot.

A közadók kezeléséről szóló 1883. XLIV. t. cz. 11. és 12. §-ban foglalt rendelkezések értelmében a házadónak az 1887., 1888. és 1889. évi időszakra eszközölt kivétele a folyó év végével lejárván, a házadó (házosztály és házberadó) az 1890., 1891. és 1892. évekbe való érvénnyel — az adókötelezettek és adóadógyak összeírásában foglalt adatok és a háztulajdonosoknak vallomásai alapján — még folyó 1889. évben vetendő ki.

A bérbe adottok házak tulajdonosai által élvezett házbér jövedelemről szóló vallomások beadására a folyó 1889. évi november 15—30-ika közötti időt tűzőm ki. Azok, a kik bevallásukat ezen idő alatt be nem adták, a bevallás beadására, nyolcz napi határidő kitzítése mellett, a községben (városban) szokásos módon (hirdetmény, falragasz, vagy dobszó útján) oly megjegyzéssel hivatalnak fel, hogy ezen újabbi határidőnek meg nem tartása esetén, adójuk hivatalból fog megállapíttatni.

A házbér jövedelem bevallására szolgáló nyomtatványok a községi előjáróknál (városi adóhivataloknál) ingyen kaphatók és egyes rovataiknak pontos és lelkiismeretes betöltése után ugyanott adandók be.

Oly háztulajdonosok, kik házbéradót kötelesek fizetni, az illető adóhatósággal mindazon adatokat közölni kötelesek, melyek az adótörvényszerű kivételére szükségesek.

A háztulajdonos, vagy a háznak állandó hasznélvezője a házbér bevallását meghatalmazott által is eszközölheti; házbér eltitkolás esetén azonban az adómegrovídités miatti felelősség a háztulajdonost terheli.

Ha több a tulajdonos, a vallomást valamennyinek, vagy az általuk e végre kölcsönösen felhatalmazottnak kell aláírni és a vallomás helyességeért valamennyi felelős.

A házak nyers jövedelmét képezi egyúttve mind az, a mit a tulajdonos a bérbeadott ház használata fejében a bérletől huz. A bérjövdelem alatt tehát nemcsak az e czimen tényleg kikötött pénzbeli szolgáltatás, hanem mind az értendő, mit a bérlemény használata fejében ellenértékképp fizet; ilyenek az állami és községi adók, tűzkárbiztosíték, közmunka, katona elszállásolás és házjavítások vagy állandó átalakítások költsége, továbbá mind azon összegek, melyeket a bérlet a bérbeadónak vizvezeték, éjjeli világítás, szemétkihordás és más ily nemű mellékköltségek czimén fizet, s végre minden egyébben természetbeli szolgáltatások. Ennél fogva a háztulajdonos, vagy annak meghatalmazottja a lakbérreket minden épületnél, lakosztálynál, vagy egyes lakrészeknél általában minden levonás nélkül egy köteles bevallani, a mint azok megkötöttek, illetőleg a ki nem bérelteknél megköthetők volnának.

Butorzáttal együtt bérbeadott épületek, vagy lakrészek házbéradót alapjául úgy vétetnek fel, mintha butorzat nélkül adattak volna ki, levonátván az összes bérből azon többlet, mely a butorzátra esik. Ugyan az áll akkor is, ha a ház kerttel együtt adatik bérbe, mely esetben a kertre eső többlet vonatik le. Be kell azonban vallani azon levonásokat is, melyek butorzáttal, vagy kerttel együtt bérbeadott épületeknél előfordulnak.

A házak nyers jövedelméhez csupán azon összegek nem számíttatnak, melyeket a bérlet némely községben úgynevezett házbér-krajczárok elnevezése alatt fizet. Ezen összegek azonban a ház nyers jövedelmétől elkülönítve mutatandók ki, vagy a vallomásban megjegyzendő, hogy a bevallott nyers házbérjövdelemben ezen házbér-krajczárok is benfiglaltatnak, mely utóbbi esetben a házbér-krajczár czimén szedett összeg az adó-kivető közegek által a ház nyers jövedelméből mindenek előtt, vagyis még az épület fenntartási költség és érték törlesztés fejében leszámtartandó

törvényes százalék leütése előtt fog hivatalból levonatni.

Az ezen leütés után mutatkozó s teljes összegben bevallott nyers házber-jövedelem alapján a házberadó tárgyát képező tiszta jövedelmet szintén nem a bevalló háztulajdonos, de a házberadót kivető közegek számítják ki a fennálló törvény értelmében.

Azon házbertokos, házgondnok, vagy házfelügyelő, a ki a házber vallomást be nem adja, vagy a hiányos alakban beadott vallomás hivatalosan megjelölt hiányait a kivető közegek által kitűzött legalább nyolcz napi záros határidő alatt nem pótolja, a hiányos kipótlása végett elrendelt helyszíni szemle költségeit viselni tartozik és 1 frttól 50 frtig terjedhető bírsággal büntetendő. (1883. XLIV. t.-cz. 15. és 101. §§.)

Tényleges viszonyok és adatok iránt, melyekből bárkinek házberjövödelme megítélhető, köteles mindenki tudomása szerint felvilágosítást adni, ha erre a pénzügyi közegek által felszólítatik.

A lakbérlok magán a bérvallomási iven bizonyítják a vallomás helyességét, nevöknek a háztulajdonos köteleességszerű felhívása folytán az illető rovatba bejegyzése által.

Az a házbertokos, ki a vallomási ivet, annak kitöltése előtt, az az mielőtt abba a bérösszeget bejegyezte volna, a lakbérlokkal aláírattja, annyiszor büntetettik 100 frttal, a hány bérlohnél követte el ezen mulasztást. A befizetett bírság egészben a feljelentőnek adatik. (1873. VI. törvény-czikk 3. §.)

Ha a házbertokos és lakbérlo közötti egyetértésből szándékosan követtetett el az adó kijátéka, s ezáltal az álltmkinestár megkárosítása, mindkét fél a megrövidítésnek kitett összeg háromszoros megfizetésével büntetendő (1868. XXII. t.-cz. 3. §.); e büntetés alól azonban felmentetik a lakbérlo, ha a törvény megszűnését 15 nap alatt ő maga jelenti fel a pénzügyi hatóságnak. (1873. VI. t.-cz. 3. §.)

Az a ház birtokos, a ki a laküresedés megszűnését, a házadó nemének megváltoztatását (t. i. azt a körülményt, hogy az eddig házostályadó alá tartozó ház, vagy lakrés kibérlés folytán házberadó alá jön vagy megfordítva), vagy az ideiglenes adómentesség megszűnését és ennek következtében az adókötelezettség megkezdését megállapító körülményeket a házadó kivetésére hivatott községi, városi közegnél a változás beálltát követő 14 nap alatt be nem jelenti, jövedéki kihágást követ el, melyek bírsága az 1883. évi XLIV. t.-cz. 100. §-a értelmében 1-8 annyi, mint azon összeg, melylyel a kincstár megkárosítottat. Ha pedig ezen összeg nem tudatik, a bírság 1-500 forint.

A házadót a községi (városi) közegek vetik ki. A kivetett házadó mérve ellen a közigazgatási bizottsághoz felebbezhetni. A házadó kivetési lajstrom kitételének napját, illetve azon adózókra nézve, kik első ízben rovatnak meg házadóval, az adótartozásnak az adókönyvecskebe történt bejegyzését követő 15 nap alatt a község előljáróságánál (a város polgármesterénél) nyújtandó be. A közigazgatási bizottságnak az elsőfoku határozattal, t. i. az adó kivetéssel egyező határozata tovább felebbezhető. Eltérő határozat esetében azonban helye van még az új pénzügyi közigazgatási bírósághoz való felebbezésnek, mely felebbezés a közigazgatási bizottság határozatának kézbesítésétől számítandó 15 nap alatt ugyancsak a közigazgatási bizottsághoz nyújtandó be. A benyújtott felebbezésnek rendszerint halasztó hatálya nincs. Egyedül azon esetben, a midőn a közigazgatási bizottság eljárásában a törvény szabályai sértettek meg, engedhető meg a felebbezés kellő biztosítás mellett birtokon felül. (1889. évi XXVIII. t.-cz. 16. §.)

M. kir. pénzügyigazgatóság.
Sepsi-Szentgyörgyön, 1889. november 5-én.
Rehák.

Piaczi árak
Kézdi-Vásárhelytt, november 7-én.

Buza (tisztá)	hektóliterenkint 6 frt 10 kr
" (elegy)	" — frt — kr
Rozs (tisztá)	" 3 frt 95 kr
" (elegy)	" — frt — kr
Arpa (tisztá)	hektóliterenkint 3 frt 40 kr
Arpa (elegy)	" — frt — kr
Zab	" 2 frt 50 kr
Törökbuza	" 3 frt 80 kr
Kása (köles)	" 8 frt — kr
" (árpa)	" 16 frt — kr
Borsó	" 6 frt — kr
Lencse	" 10 frt — kr
Fuszulyka	" 5 frt 50 kr
Pityóka (legszebb)	" 1 frt — kr
Marhahus	kilogr.-kint — frt 28 kr
Disznóhus	" — frt 44 kr
Juh-hus	" — frt 20 kr
Szalonna	" — frt 70 kr
Faggyu (nyers)	" — frt 22 kr

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru- és tőzsdén
1889. november 12-én.

Magyar aranyjárdék 6%	—
Magyar aranyjárdék 4%	101.20
Magy. papírjárdék 5%	97.30
Magyar vasuti kölcsön	—
M. keleti vasuti államkötv. I. kibocs.	99.75
M. keleti vasuti államkötv. II. kibocs.	117.50
M. keleti vasuti államkötv. III.	113.—
Magyar földtehermentesítőkötvény	—
M. földtehermentesít. kötv. záradékkal	—
Temes-bánati földteher. kötvény	—
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	—
Erdélyi földtehermentesítési kötvény	104.75
Horvát-szlavon földteherment. kötv.	104.50
Magyar szőlődézmá-váltásági kötvény	99.75

Magyar nyeremény-sorsjegykölcsön	139.50
Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	126.50
Osztrák járadék papírban	85.75
Osztrák járadék ezüstben	86.75
Osztrák járadék aranyban	109.25
1860. államsorsjegyek	139.50
Osztrák-magyar bankrészvény	925.—
Magyar hitelbank-részvény	332.50
Osztrák hitelintézet-részvény	311.80
Ezüst	—
Cs. és kir. arany	5.65
20 frankos arany	9.46
Német birodalmi márka	58.40
London (2 havi váltókért)	119.—
20 márka arany	11.67

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Ifj. Dobay János.

H I R D E T É S E K.

Máriazelli gyomor cseppek.
legbiztosabb gyógyszer minden gyomor bajnak.

Utolérhetlen hatása az érvágytalanság, gyomor gyengeség, búzós lehelet, savanyu felbőgös, szélrekedés (Kölka) gyomor hurut, gyomor égés, gyomor homok és daraképződés, túlságos elnyálkásodás, sárgaság, undor és hányinger esetében, megszünteti a főfájást (ha az a gyomor elrontásától származik), gyomor göröcsöt, kemény székletet, székrekedést, az étel s itallal túlterhelte gyomrot kitisztítja, elűzi a belsőgerceket, s gyogyít lép, vese, máj és aranyeres hámalmakat. — Egy üveg ára, használati utasítással együtt 40 Kr. kettős üveg 70 Kr. Kézponti szétküldési raktár: Brády Károly, gyógyszerész (Mórva ország).

Máriazelli Labdacso.

A Kéményszék és székrekedés ellen, évek óta legjobb hatásúknak bizonyult labdacso, is sokféle képen hamisítanak, tehát ezek vételénél is vigyázni kell a fenti védjegyre s Brády Károly, Kémszeri gyógyszerész név alá írására, melyek minden eredeti dobozon láthatók. Egy doboz 1. tekercs 1 frt. 20 Kr., 2 tekercs 2 frt. 20 Kr., 3 tekercs 3 frt. 20 Kr. ért. csomagolás és postabér mentesen küldetik meg. — A Máriazelli gyomor cseppek és Máriazelli labdacso nem titkos szerek, a gyógyító anyagoknak összetétele, minden használati utasításban fel van sorolva.
A Máriazelli gyomor cseppek és Máriazelli labdacso kaphatók
Kapható: Kézdi-Vásárhelytt Kovács Ferencz gyógyszerüzében; Tusnádon (fürdő) Dobay Sándor gyógyszerésznél.
5-43

Árverési hirdetés.

Dálnok községében özv. Gaál Zsigmondnál nov. 17-én egy a következő vasárnapokon délelőtt és a délutáni órákban lovak, juhek, bivalak, tehének, tinók, borjúk, széna, szalma, arató, cséplő és más gépek, gazdasági eszközök készpénzért elárvereztetnek.
Valamint 152 hold 366 □ öl területű szántó, 26 hold 390 □ öl területű kaszáló haszonbérbe adandó.
Bővebben értekezhetni Dálnokban, özv. Gaál Zsigmondnál, hol a feltételek is megtekinthetők.
Dálnok, 1889. november 10.
Özv. Gaál Zsigmondné.

Arverési hirdetményi kivonat.
Sz. 5024. con. 5224. tlkkvi.
1889.

A kézdívásárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy dálnoki kisedővóda végrehajthatónak, dálnoki Salamon Mózes s neje hagyatéka végrehajtást szenvedő elleni 100 frt tőkekövetelés s járuléka iránti végrehajtásos ügyében a kézdívásárhelyi kir. törvényszék területén levő Dálnok községében fekvő, a dálnoki 690. sz. tjkvben 557, 558. hr. sz. ingatlanra az árverést 332 frt 21 krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1889-ik évi november hó 25-ik napján d. e. 9 óraker Dálnok községében a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.
Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.
A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.
Kézdi-Vásárhelytt, 1889. évi szeptember hó 28-án.

Pályázati hirdetmény.

Kézdi járás Kézdi-Szentlélek községében

két bábai állomás

rendszeresítettén, azokra ezennel pályázat hirdettetik.
Fizetés egyik-egyik állomás után évi 12 frt o. é., 6 szekér tűzifa az erdőből saját költségén leendő kihazatala és minden szülési esetenél az illetőtől 23 liter rozs természetbeni járandóság; szegénysorsuaknál a szülésznoi teendőket minden járandóság nélkül köteleztetik végezni.
Felhivatnak tehát pályázni kívánók, hogy miután ezen állomásokra egyetemi szülésznoi oklevéllel bírók pályázhatnak, egyetemi oklevéllel felszerelt pályázati folyamodványaikat folyó évi december hó 15-ig alólrít községi előljáróságnál nyujtsák be.
Kézdi-Szentlélek, 1889. november 7-én.

Könczei Albert,
jegyző.

Tamás Elek,
bíró.